

РЕШЕНИЕ

№ 6338

гр. София, 26.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

**ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Мария Владимирова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6222** по описа за **2023** година докладвано от съдия Елица Райковска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК във връзка с чл. 72, ал. 4 от ЗМВР.

Образувано е по касационна жалба /КЖ/, подадена от полицейски орган при 06 РУ-СДВР – младши инспектор С. Е. Г., чрез процесуалния му представител, юрк. Д. Б., срещу Решение от 14.03.2023 г. на СРС, НО, 103-ти с-в по а.н.д. № 15213 по описа за 2021 г., с което е отменена Заповед рег. № 1297/07.09.2021 г. за задържане на лице за срок до 24 часа. Релевира доводи за неправилност на решението на СРС. Моли то да бъде отменено. Претендира разноси.

Ответникът по КЖ моли решението на СРС да бъде потвърдено. Претендира разноси.

Представителят на СГП счита решението на СРС за законосъобразно.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество КЖ е неоснователна.

Касационният състав счита, че СРС правилно е установил фактическата обстановка по

делото, поради което не следва да я преповтаря.

Неоснователни са изложените в КЖ доводи за обосноваване на заповедта за задържане и съответствието ѝ с реквизитите на чл. 74, ал. 2, т. 2 от ЗМВР. За да е мотивиран от фактическа страна, актът, издаден на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР, следва да съдържа посочване на фактите, сочещи данни, че лицето е извършило престъпление. Данните по смисъла на чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР е достатъчно да са такива, че от тях да може да се направи предположение за това, че лицето е съпричастно към конкретно престъпление. В заповедта за прилагане на мярката данните, послужили като основание за задържането, следва да са посочени точно, конкретно и ясно. Това е необходимо за обосноваване упражненото от органа правомощие в рамките на предоставената му оперативна самостоятелност, както и за осигуряване на възможност на адресата на акта да защити правата си (така Решение № 8067 от 29.12.2022 г. по адм. д. № 7527/2022 г. на Административен съд - София-град). В този смисъл, не е достатъчно заповедта за задържане да съдържа само позоваване на приложимите разпоредби, без посочване на специфични обстоятелства или действия, или бездействия (така Решение № 4301 от 27.06.2022 г. по адм. д. № 3980/2021 г. на Административен СЪД - С.-град). Действително е допустимо тези обстоятелства да бъдат изведени от представената административна преписка и така да се обоснове наличието на данни, на база на които органите на МВР да достигнат до обосноваване предположение за извършване на престъпление като основание за задържане. От приложената към административната преписка Докладна записка от 08.09.2021 г., както и от снетото от задържаното лице Сведение от 07.09.2021 г. не може да се заключи твърдяното основание за задържане, в това число на основата на какви данни органът е приел, че е налице съпричастност на В. към престъпление по чл. 198 НК. Видно от упоменатите доказателства лицето е било спряно за проверка, при която се установяват предишни регистрации за множество извършени кражби и грабежи, но данни за конкретна съпричастност към разследваното по ЗМ № 1505/2021 г. престъпление по чл. 198 НК липсват. В., в административно-наказателната преписка и по делото липсват каквито и да е доказателства във връзка с воденото досъдебно производство по ЗМ № 1505/2021 г. и предполагаемото участие на В. в него. Самият факт за извършени предишни престъпления не е достатъчен да обоснове основание за задържане.

С оглед на изложеното, атакуваната заповед е незаконосъобразна, поради което решението на СРС, с което същата е отменена, следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора и доколкото ответникът по касация е бил защитаван при условията на чл. 38 от ЗА, като адв. К. е направил искане за присъждане на разноски, АССГ намира, че касаторът следва да бъде осъден да му заплати сумата от 400 лева – адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд София-град, 16-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 14.03.2023 г. на СРС, НО, 103-ти с-в по а.н.д. № 15213 по описа за 2021 г.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на адв. В. К., личен номер [ЕГН], сумата от 400 лв., представляваща адвокатско възнаграждение за

настоящата инстанция, на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.